

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 24/01-16

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 4. apríla 2001 predbežne prerokoval podnet Š. P., bytom T., ktorým žiada, aby Ústavný súd Slovenskej republiky rozhodol o tom, že zaslaním jeho návrhu Okresnému súdu v Trnave 10. novembra 1994, doplneného 14. marca 2000, sa začína konanie vo veci výživného medzi manželmi, a ktorým súčasne žiada vysloviť, že priet'ahy spôsobené postupom Okresného súdu v Trnave sú v rozpore s čl. 46 Ústavy Slovenskej republiky, a takto

r o z h o d o l :

1. Podnet Š. P. v časti, v ktorej žiada rozhodnúť, že sa začalo konanie vo veci výživného medzi manželmi, o d m i e t a z dôvodu svojej nepríslušnosti.
2. Podnet Š. P. vo zvyšnej časti o d m i e t a z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 29. júna 2000 doručené podanie Š. P., bytom T. (ďalej len „navrhovateľ“), označené ako

„sťažnosť pre porušenie čl. 46 Ústavy SR“, ktorým žiadal, aby ústavný súd rozhodol o začatí konania vo veci výživného medzi manželmi na základe jeho návrhu z 10. novembra 1994, doplneného 14. marca 2000 a zaslaného Okresnému súdu v Trnave, ako aj to, aby ústavný súd rozhodol o priet'ahoch, ktoré sú v rozpore s čl. 46 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“).

Podanie navrhovateľa obsahovalo určité nepresnosti, a preto ústavný súd navrhovateľa vyzval v súlade so zákonom Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), aby svoje podanie doplnil, a to do 10 dní od doručenia výzvy. Výzva bola navrhovateľovi doručená 29. júla 2000. Navrhovateľ na výzvu zareagoval až 15. januára 2001, kedy sa opakovane odvolával na spis 18 Nc 478/94 – konanie o úprave práv a povinností rodičov k maloletej V. P., nar. 11. februára 1986, ktoré však bolo zastavené, pričom návrh na určenie výživného medzi manželmi, ktorý sa v spise nenachádza, nebol vylúčený na samostatné konanie. Navrhovateľ sa domáhal listom predsedovi Okresného súdu v Trnave (29. marca 1999) konania vo veci, avšak predseda súdu mu oznámil, že konanie bolo právoplatne skončené - zastavené v dôsledku späťvzatia návrhu. Predmetom tohto konania podľa vyjadrenia predsedu súdu bola úprava práv a povinností rodičov k maloletej V. P., nar. 11. februára 1986, a v tomto konaní nemožno riešiť vyživovaciu povinnosť medzi manželmi. Podľa predsedu súdu sa v spise ani nenachádza žiadny návrh na začatie konania o určenie vyživovacej povinnosti manžela. Predseda súdu argumentoval tým, že nie je v jeho kompetencii zasahovať do rozhodovacej činnosti žiadneho sudcu. Rovnako nie je možné, aby rozhodoval o tom, či je sudca zaujatý a vylúčený z prejednávania veci. Vo veci 15 C 136/98 (zrušenie spoločného nájmu) nebolo o veci právoplatne rozhodnuté.

II.

Ústavný súd ako nezávislý súdny orgán ochrany ústavnosti je podľa čl. 127 ústavy oprávnený konať o ústavných sťažnostiach smerujúcich proti právoplatným

rozhodnutiam orgánov štátnej správy a orgánov územnej samosprávy, ktorými boli porušené základné práva a slobody občanov, ak o ochrane týchto práv nerozhoduje iný súd. Ďalej je ústavný súd oprávnený podľa čl. 130 ods. 3 ústavy konať o podnetoch, obsahom ktorých je namietanie porušenia práv fyzických a právnických osôb, tiež v prípadoch, ak o ochrane týchto práv nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd kvalifikoval podanie navrhovateľa ako podnet. Aby ústavný súd mohol o podnete konať, musí byť obsahom podnetu otázka, na rozhodovanie ktorej je ústavný súd príslušný.

1. Do právomoci ústavného súdu nepatrí rozhodovať o začatí konania na všeobecných súdoch. Začatie konania na všeobecných súdoch upravuje Občiansky súdny poriadok a Trestný poriadok. Aj podľa doterajšej judikatúry ústavného súdu ústavný súd nie je nadriadeným orgánom všeobecných súdov (I. ÚS 138/93, I. ÚS 37/95, I. ÚS 40/95, I. ÚS 5/98, I. ÚS 52/98) a nemôže nahrádzať procesné úkony všeobecných súdov ani rozhodovať namiesto nich v občianskoprávných veciach (I. ÚS 15/94, I. ÚS 55/98). Z tohto dôvodu ústavný súd podnet navrhovateľa v časti, v ktorej žiada rozhodnúť o začatí konania vo veci výživného medzi manželmi, odmietol z dôvodu svojej nepríslušnosti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

2. Čo sa týka druhej časti podania, v ktorej navrhovateľ žiada vysloviť, že prietahy spôsobené postupom Okresného súdu v Trnave sú v rozpore s čl. 46 ústavy, ústavný súd z predloženej dokumentácie navrhovateľa zistil, že navrhovateľ podal 10. novembra 1994 podanie označené ako návrh o výživné medzi manželmi a adresoval ho do spisu vedeného na Okresnom súde v Trnave pod sp. zn. 18 Nc 478/94, týkajúceho sa konania o úprave výživného pre maloletú V. P., toto konanie bolo zastavené, nakoľko matka maloletej vzala návrh späť. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 18. decembra 1995. Návrh na určenie výživného medzi manželmi súd nevyčlenil na samostatné konanie, nakoľko z obsahu podania označeného ako návrh o výživné vyplynulo, že sa ním navrhovateľ dožadoval určenia povinnosti jeho manželke hradiť pre ňu a svoju rodinu ako nájomné sumu 2 000 Sk mesačne. Keďže

vo veci „návrhu o výživné“ konanie nezačalo ani jedným zo spôsobov ustanovených v § 82 Občianskeho súdneho poriadku, bolo už bez právneho dôvodu zaoberať sa priet'ahmi v konaní v merite veci, a preto ústavný súd v tejto časti podanie navrhovateľa odmietol z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti.